

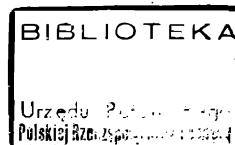
15 października 1930 r.

2

URZĄD PATENTOWY



B29a 7/22



## RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 12361.

Kl. ~~39a~~ v.

Röhm & Haas Aktiengesellschaft  
(Darmstadt, Niemcy).

39a<sup>3</sup> 7/22

**Sposób zespolenia lub zabezpieczania od pęknięć i rozpryskiwania się przedmiotów szklanych, porcelanowych, emaljowanych lub podobnych wyrobów.**

Zgłoszono 20 lipca 1928 r.

Udzielono 26 lipca 1930 r.

Pierwszeństwo: 21 września 1927 r. (Niemcy).

Przedmiot wynalazku niniejszego stanowi sposób zabezpieczania przedmiotów szklanych, porcelanowych, emaljowanych lub podobnych przedmiotów i polegający na tem, iż powyższe przedmioty zespalają się w odpowiedni sposób z nienasyconemi, ulegającymi polimeryzacji organicznemi związkami chemicznemi, stosowanemi w stanie polimeryzowanym.

Wytworzone w ten sposób przedmioty otrzymują wskutek tego wyższą wytrzymałość oraz nie rozpryskują się na kawałki w razie uszkodzenia, przyczem osiąga się również pewne inne cechy techniczne lub zdobnicze przedmiotów.

Ulegające polimeryzacji organiczne

substancje chemiczne tworzą związki, których polimery są stałe lub półstałe oraz wykazują odpowiednią elastyczność i inne właściwości, zbliżone do właściwości gum.

Sposób wykonania wynalazku niniejszego opisany jest poniżej w zastosowaniu do przedmiotów szklanych i może być oczywiście stosowany również do innych temu podobnych wyrobów.

Tarcze lub inne przedmioty szklane dowolnego kształtu zaopatruje się w powłokę z nienasyconego, ulegającego polimeryzacji organicznego związku chemicznego, jak np. estru kwasu akrylowego, estru kwasu winylo-octowego, estru kwasu krotonowego (estru kwasu alpha-metylakry-

lowego), który następnie polimeryzuje się zapomocą np. naświetlania.

Nienasycone organiczne związki chemiczne mogą być również zpolimeryzowane, a następnie nakładane na powierzchnię przedmiotów szklanych.

Jeżeli nienasycone, ulegające polimeryzacji związki lub ich polimery są stosowane łącznie z jakimkolwiek rozpuszczalnikiem, to rozpuszczalnik może być całkowicie lub częściowo odparowany podczas lub po utworzeniu warstwy tego związku na szkłe.

Powyższą powłokę stosować można także do zespolania również wszelkich gatunków szkielek oraz do zespolania szkła z metalami.

W ten sposób np. mogą być wytworzone nietłukące się lustra lub nadzwyczaj wytrzymałe garnki emaljowane i t. d.

Często celowe jest stosowanie rozmaitych dodatków łącznie z nienasyconymi, ulegającymi polimeryzacji organicznymi związkami chemicznymi.

Dodatki te mogą być stosowane oddzielnie od wzmiankowanych powyżej związków chemicznych w postaci dodatkowej powłoki lub też łącznie z nienasyconymi, ulegającymi polimeryzacji organicznymi związkami chemicznymi lub ich polimerami.

Poza tem wzmiankowaną powyżej powłokę można zastąpić przez powłokę zawierającą odpowiednie barwniki np. azobarwniki lub dodatki zmętniające, np. proszki metalowe.

Doświadczenie wykazało, iż przy wykonaniu niektórych przedmiotów pożądane jest stosowanie odpowiedniego ciśnienia, lub wyższej niż normalna temperatury, lub też tych czynników.

Zastosowanie nienasyconych, ulegających polimeryzacji organicznych związków chemicznych lub ich polimerów wykazuje oprócz wzmiankowanych już cały szereg innych jeszcze zalet, ponieważ po-

limery są przezroczyste, niezabarwione, całkowicie odporne na działanie światła, niepalne oraz posiadają znamienne właściwości izolacyjne.

Przykład I. Metylowy ester kwasu cynamonowego, umieszczony pomiędzy dwiema płytkami szklanymi, wystawia się na światło, aż do uskutecznienia jego polimeryzacji.

Obydwie płytki łączą się mocno za pośrednictwem polimeru.

Często wytwarzające się pęcherzyki powietrza usunięte zostają zapomocą ściskania płytek na gorąco.

Przykład II. Płytką polimeru etylowego estru kwasu krotonowego o grubości około 4 mm umieszcza się pomiędzy dwiema płytkami szklanymi i przy temperaturze 90° poddaje się znacznemu ciśnieniu pod prasą.

#### Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób zespolenia lub zabezpieczenia od uszkodzeń i rozpryskiwania się przedmiotów szklanych, porcelanowych, emaljowanych i podobnych wyrobów, znamieny tem, że dowolnie ukształtowany przedmiot szklany, porcelanowy, emaljowany lub podobny wyrób zaopatruje się w powłokę lub w warstwękę wewnętrzną z nienasyconego roztworu, ulegającego polimeryzacji organicznego związku chemicznego, który następnie poddaje się polimeryzacji, przyczem rozpuszczalnik usuwa się całkowicie lub częściowo.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że nienasycone, ulegające polimeryzacji organiczne związki chemiczne polimeryzują się, poczem dopiero zespalają się z przedmiotami szklanymi lub tym podobnymi.

3. Sposób według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że oprócz nienasyconych roztworów, ulegających polimeryzacji organicznych związków chemicznych, stosowa-

ne są dodatki, służące do zwiększenia przyczepności lub do zabarwienia, względnie zmętniania.

4. Sposób według zastrz. 1 do 3, znamienny tem, że przeprowadza się przy podwyższonej temperaturze.

5. Sposób według zastrz. 1 do 3, zna-

mienny tem, że wykonywa się przy ciśnieniu, odmiennem od atmosferycznego.

Röhm & Haas  
Aktiengesellschaft.  
Zastępca: I. Myszczyński,  
rzecznik patentowy.